

used certain words and expressions reflecting on the Members of the other House. If my attention had been drawn to these expressions at that time, I would not have permitted them. In exercise of inherent power possessed by the Chair I have asked my office to expunge those words from the proceedings of the day.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Very good, Sir.

DEMAND No. 11—GENERAL ADMINISTRATION.

25. General Administration (Except Sub-major Heads B, C and F.)

Mr. SPEAKER.—Now, we shall take up the Demand No. 11.

Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 44,91,150 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘General Administration (Except sub-major heads B, C and F)’.”

The first cut motion stands in the name of Sri M. Madiah.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

“The demand under the head ‘25. General Administration (Except B, C and F.) A. President, Heads of States, Cabinets and Ministers’ for Rs. 10,58,800 be reduced by Rs. 100 (to raise a discussion on the policy pursued by the Government (Cabinet) towards amelioration of the Scheduled Castes and Tribes in the State).”

ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಜ್ಜವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಏನಾದರೂ ರಿಯಾಯಿತಿ ಅವಶ್ಯಕ

ವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೂ ಸಾಲದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಮೊದಲು ಬನ್ನಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವ ಪಾಲಿಸಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಅಥವಾ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಟಿಲ್ ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಇಲ್ಲದೆ ರಿಜೋಗ್ರೆಡ್ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ uncharitable ಆಗಿರಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರ ನೋಡೋಣ. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದು ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ ; 3ನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅಮಿಲಿಯೋರೇಷನ್ ಗ್ರಾಂಟಿಗೆ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. 1952ನೆಯ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ 3 ತಿಂಗಳ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆದಮೇಲೆ ತಾವು ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿದೆವು. ಹೀಗೆ ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಈ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದುವರೆಗೇ ನಿತ್ಯೋ ಅದನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್‌ವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಿದೆಯೋ, ನೇಷನಲ್ ಬಲ್ಯಂಕ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ನೀತಿಯಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“Government are very anxious to improve the conditions of the Scheduled Castes and Tribes.”

Sir, they are very anxious, but that has to be seen from the Budget proposals. As it was pointed out by Sri K. Pattabhiraman, “vision and forethought is seen in the Budget” ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಆಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನೋಡಬೇಕು ? ಚಾಲಿಸಾಲಿಗೆ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ 7 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. 21 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಂದು ತರಹ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.)

ಸಾರಿ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ 2 ಲಕ್ಷ ಹಿಂದಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. 2 ಲಕ್ಷ ಬಳ್ಳಾರಿ ಬಂದಮೇಲೆ 4 ಲಕ್ಷ ಕೊಡು ವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಆಂಟಿಸಿಪೇ ಟೆಡ್ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೆಡ್ವಿನ್ಯಲ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಿರು ತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಹೆಡ್ವಿನ್ಯಲ್ಯ 21 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬೇರೆ ಐಟಂ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿ ಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ "Government have provided a sum of Rs. 25 lakhs in the Budget for 54-55" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಇದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಆಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಅಮಿಲಿಯೇಷನ್ ಫಂಡಿ ನಿಂದ ಹೆಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸಹಾಯದ ವಿಷಯ ಈಗತಾನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 1945ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ತಂದು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. 30-10-1953ರ ವರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಇತ್ತು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯೇನೋ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ 19 ಲಕ್ಷ ಹೆಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತೆಕ್ಯುಗಳಿಗೂ ಸಾಕೆ? ಸಾಲಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಹೆಡ್ವಿನ್ಯಲ್ಯ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಎಜ್ ಕೇಷನ್ ಹೆಡ್ವಿನ್ಯಲ್ಯ ಸುಮಾರು 8 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಒದಗಿಸಿ ದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಹೆಡ್ವಿನ್ಯಲ್ಯ ಹಾಸ್ಟೆಲಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿದರು. ಈಗಿರುವ 19 ಲಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ದ್ದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಯಾವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಧಾನಸೌಧವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಮಾಡು ತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಒದಗಿಸ ಬೇಕು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿದೆ; ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಎರಡೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾರಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣ ವಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಾದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Dr. Katju who is in charge of the Amelioration of the Depressed Classes has chosen the occasion of a convocation address delivered at Calcutta wherein he has said, 'It is a national problem and it should be looked into by one and all' ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹ ಪಾತೀಸ್ಥಾನದ ಕ್ರೈಸಿಸ್ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪಾನನಿರೋಧದ ಬಾಬನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಕ್ಸೈಜು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 60-70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ದೇಶಕ್ಕೆ 150 ಚಿಲ್ಲರೆ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈಚೆಲ ಮರದ ನೀರು ಕುಡಿಯುವವರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. I appeal to you. Before the Congress assumed office, we were telling to the people that this was tainted money. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಆತ್ಮ ಗತ್ಯ. ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇದೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯಂತಿರುವ ಜನಾಂಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಟುತ್ವೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Sri Madiah, may I draw your attention to the last two sentences in page 18 of the Finance Minister's speech wherein you find that for the ensuing year this amount has been enhanced by six lakhs?

Sri M. MADIHA.—I have pointed out that there is no increase at all even after Bellary is added on to Mysore. That is one thing, Sir.

1-30 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಯುತ್ತು Depressed Class amelioration ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸು ತ್ತಿದ್ದುವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನು ಪುನಃ revive ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಈ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆರ್ಡರೊಂದು ಹೊರಟಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಿಧಾನವಾಗದೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಸಮಿತಿಗಳ ರಚನೆಯಾಗಿ ಅವು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿ ಉದಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. For scholarships grants are made available for students studying in various kinds of institutions. ಮತ್ತು

ಕಮಿಷನರ್ ಫಾರ್ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ material ಅಗಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಮಿಷನರ್ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾದುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾದರೂ, ಜನ ಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ಥನ ಸೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪಾಂಡವ ಕೌರವರಿಗೆ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು, ಅರ್ಜುನ ಬಾಣ ತೊಟ್ಟು ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಅರ್ಜುನಾ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಹೊಡೆದಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ—I will do my duty.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವರು ಹೇಳಿದುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು attentive ಆಗಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. MADIAH.—There must be something wrong somewhere. It must be corrected. Commencing from the Taluk Office up to the Government, I had made a suggestion that they should work in co-ordination with others. So also other departments. Hence these agencies, advisory bodies are very necessary. The Special Officer, the Commissioner and the Secretariat should work hard and advise correctly. Whatever suggestions are made from the members of this House should be taken note of. I am sure that is not being done at present. If we but only take into account what all has been said in the form of questions, in the form of resolutions and so many other forms, there is enough material for those to go by. Therefore I think that some radical change is necessary somewhere and that must be done. Everywhere there is this trouble. I feel that a comprehensive scheme is necessary. I suggest to the Government to call for proposals from the Deputy Commissioners and the Commissioner for Rural Develop-

ment to go round the villages and find out whether there is any improvement needed and submit scheme to Government instead of asking every villager to send a petition. (A Voice : 'Scheme for what ?') For village extensions.

ಏನಾದರೂ ಸಹ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತತ್ಕಾಲಿ ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು housing scheme. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಂಥಂಥ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೆ ನಡೆಸಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಬದಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಏಜೆನ್ಸಿ ಏರ್ಪಟ್ಟು ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಗೊತ್ತಾದ ಒಂದು programme of work ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಾವು ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ರೈತರು ಯಾವರೀತಿ ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೊಳೆಯೋ ಹಾಗೆ ಈ ಹರಿಜನರೂ ಜನತೆಯ ಬೆನ್ನು ಮೊಳೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಇವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ರೈತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂದಾಯ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೈಕಳಿಗೆ ನೂರಾರು ಜನ ರೈತರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ತಾವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ರೈತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಏಳಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಮನೋಭಾವ ತಾಳಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಿನಿಸ್ಟರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.)

ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಒಂದು Secular State. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು implement ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಡ್ಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ Depressed Class Ameliorationಗಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ amelioration ಕಾರ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಬಾರದು. Unfortunately they are backward educationally, economically and socially. What other work is being undertaken, I want to know. Though I do not say anything with the object of criticising, I want to make these suggestions to the Government to be taken into consideration and they should see that they are implemented.

ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಟ್ಟುನುತ್ತೇನೆ. ಸಾಲದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಅವರು ವಾಪಸ್ಸುಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಚೈತನ್ಯ ವಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಬಡ್ಡಿ ದರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಈ Depressed Class ameliorationಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣದ ಪೈಕಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಬಾಬಿಗೆ deviate ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಒಂದುಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವು Consolidated Fundಗೆ ಸೇರಿದುದು. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ವಿಳಿಗೆಗಾಗಿಯೇ ಬೇರೊಂದು ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ I don't think it is deviation. as was made out by the Hon'ble Member. So far as that is concerned, the Policy Committee of the representatives there have given their approval and in accordance with the advice tendered by the members of that Committee Government have revised the order. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಆದಳಿತ ನೂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಮೇಲೆ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಂದು ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಈ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯ ಕೆಲಸ ಏನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನವಾಧಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದಿ ಇಲ್ಲ. Members of the Cabinet promised to see that those suggestions would be implemented. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಇವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಜನವರಿ 12ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚನ್ನಯ್ಯನವರು Depressed Class amelioration ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ರೇಡಿಯೋ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವಾದರೂ ಬರೀ ಒಂದು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವೂ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯ ಭಾಷಣವನ್ನಾದರೂ ಅವರು ಏಕೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು! With great respect to my esteemed friend, the Minister for Local Self-Government, he has not done service to the cause by making such a statement. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮನವಿವರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರಾರದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಂಫರ್ಮ್ ಡ್ರಾ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮನಸ್ಸಿದ್ದೂ ಮಾರ್ಗ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅವಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೋಧನಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಟ್ಟುನುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಾರದವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ನಡುವೆಲ್ಲದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ 1954-55ನೇ ಸಾಲಿಗೆ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರಾರದವರು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೆಡಿ ಕಲ್ ಮತ್ತೂ ಹೆಲ್ಪ್ ಗಾಗಿ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರತಿ ಬಡ್ಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ, ಕಾಂಪೌಂಡರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ

ರೂಪ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ತಾವು ಅವರಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಚ್ಛೆ ದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದನ್ನು ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ * ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕಾನ್ಸ್‌ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಇಂಜಿನಿಯರರ ಸಂಬಳ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಂಜಿನಿಯರರ ಸಂಬಳ, ಗುಮಾಸ್ತರ ಸಂಬಳ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಬರ್ಚುಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪದೇಪದೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಆನ್ವತ್ರಿ ಔಷಧಿಗಳಿಗೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರಲ್ಲೇ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಎಂದರೆ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಕಾರೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾನಿಟೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಸ್ಯಾನಿಟೇಷನ್, ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಸಮನುಷ್ಠಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಯವರು ಹರಿಜನರು ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಇದ್ದೆಹಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನೀವು ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಖಾಯಿರ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಔಷಧಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಶರೀರದೊಳಗೆ ಖಾಯಿರ ಇದ್ದು ಮೇಲು ಗಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಘಾಯ ಪ್ರಣ ಆಗಿ ಸುಖಮಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕ 50 ಅಥವಾ 100 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕ 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಗುಮಾಸ್ತರು, ಶೇಕದಾರರು, ಅಮಲ್ದಾರರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಕೈ ತಟಾದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹೆತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದೇವರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರಮೇಲೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಪೀಲು. ಅದ್ವೈತವಾತ್ ಅಲ್ಲೂ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗಿ ಗೋಮಾಳ ಸಾಲದು ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ಅಪೀಲು ಒಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. 100 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀನಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 20% ಟಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ 8% ಇದ್ದಾರೆ. 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತಾವು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ—ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ತಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ—ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಂಗೀಕಾರ ವಾಗಿ ಇವೆ. Temple-entry Bill, ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ, ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಘಂಟೆ ಗಟ್ಟಲೆ ಕಾದಿದ್ದು ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂಗಳಿಂದ ನೀರು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಇದೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂ ಗಳ ಬಾವಿಯಲ್ಲೇ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಅವರುಗಳು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ನಾವೇನೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸು ವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಾನನೀರೋದದ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಂಭಗ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಾನನೀರೋದದಿಂದ ಹರಿಜನರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲೂ ಜಾರಿಮಾಡಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಅನೇಕಕಡೆ ಪಾನನೀರೋದ ಮಾಡಿಯೂ ಕೂಡ ಶೇಂದಿ ಇಳಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಆ ರೀತಿ ಶೇಂದಿ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲ ಅದು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣ ವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakal-muru).—Sir, I have received sorrowful news that 36 houses are burnt at Bannikodi in Harihar Taluk. All the 33 sheds belonging to the Harijans have been burnt. The Deputy Commissioner has gone to the spot and done something which is not much, Sir. They say that materials worth about Rs. 20,000 were burnt away. I would request Government to take immediate steps to help these poor people, Sir.

Mr. SPEAKER.—I would like to add that a similar incident has happened in Nelavagilu in Shikaripur Taluk. The whole village is burnt, it seems.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಚಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ-ಅನು ನೂಟತ ಪಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾಡ ಮಾದಯ್ಯ ನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಬೋಲತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 1940ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಈಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣ ದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ತನುಮನಧನಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ಅತಿ ಶಯೋಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ಈಶಸೇವೆಯೇ ದೇಶಸೇವೆ, ಜನ ಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ಥನಸೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಯಾವಾಗ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಹರಿಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಸಹಕರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೆಲವು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ 19 ಲಕ್ಷ ಜನ ಹರಿಜನರಿದ್ದೇವೆ. 19 ಲಕ್ಷ ಜನ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೇವಲ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದು ಬಹಳ ನಿರ್ಗತಿ ಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇವೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರ. ಇಂಥಾ ದ್ದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಈಗಲೂ ಅನ್ವೈತ್ಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ವೈತ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

2 P.M.

ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನುಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಿಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರು ನೀರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮೇಜೂರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಎಷ್ಟೋ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ನೀರನ್ನು ತರಲು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಕೀಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಗೊಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೀಗೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹರಿಜನರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡದಂತೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಇಷ್ಟು ಕೀನವಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸವೂ ಗೊಲ್ಲರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲೂ ಅನ್ವೈತ್ಯತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಸಹ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದರಿಂದ ಗೊಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆರೆ, ಕೊಳ, ಭತ್ತ ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿವೆ. ಹರಿಜನರು ಅವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನ್ವೈತ್ಯತೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹರಿಜನರಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಕೂಲ ಅನಾನುಕೂಲಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ

ಮಾಡಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಮಿತಿಗೆ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವುಗಳೆಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ವೈತ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮನೆಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಜಿ ಬಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಸ್ಪಷ್ಟ ರವೇನೂ ಇಣ್ಣೆ ಕ್ಕರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಳತೆ ಸಹ ನೋಡದೆ ಬಿಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ 20 ಮನೆಯವರು ಬಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇರುವ ಗ್ರಾಂಟು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಂದೆರಡು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಬಾಕಿ 15 ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದುಹೋದರೂ ಗ್ರಾಂಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲದ ತರೋಣ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟು ಬಂದಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ಹಂಚಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೌಕರಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಗೆಜೆಟ್ ಮತ್ತು ನಾನ್-ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿ ನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪರವಾಗಿ ಅವರ ಪೈಕಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಆಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸವಾಯಿತು, ಏಳು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದವು. ನಮ್ಮವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆ! ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮಗೂ ಆಸೆಯಿಲ್ಲವೆ! ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿರುವಾಗ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆಗದಿರುವುದು ಒಂದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಅರ್ಹತೆಯಿರುವವರಿಗೆ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಾಮಲಿಂಗರಡ್ಡಿಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ 1918ರಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ 1/6 ಭಾಗ ಹರಿಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಇಂಥ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೇವನಹಳ್ಳಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಹುಡುಗರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವ

ಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾವು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸಿದರು. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲರ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಬಾಕಿ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕು, ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಹರಿಜನರಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಸಹಾಯ ನೀಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬಡವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ನೀಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು, ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೂಪರ್‌ವೈಜರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಒಂದು ಜಮೀನಿಗೆ ದರಬಾನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದು, ಸ್ಥಳ ನೋಡಿ, ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಘೋಷಿಸಿ ವರ್ಷ ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಮೇಲೆ ಒಂದಾಣಿ ಎರಡಾಣಿ ಹೀಗೆ ಹಾಕಿ 10ನೆಯ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 4850—2ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಗೆಜೆಟ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು; ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು Upset Valueಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಜಮೀನು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಸವಾಲಾದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಲಭ್ಯ ಬೇರೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀನನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ದಿವಸ ಸೇರಿದ ಕುಡಿದು ನಮ್ಮ ಜನರು ಹಾಳಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಸೇರಿದ ಬಾಬಿಗೆ ನಾವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸೇರಿದವನಿರುವ ಜಮೀನು ನೆಲ್ಕಾ ಹರಿಜನರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಕೀರ್ತಿಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಗಮನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಡೆಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗಿರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಚಾಪೆ ಹೆಣೆಯುವುದು, ಮರಗೆಲಸ, ಬಟ್ಟೆನೇಯುವುದು, ದಾರ ನೂಲುವುದು, ಚಪ್ಪಲಿ ತಯಾರಿಸುವುದು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಫಾರಂ ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು

ಬರೆಯಲು, ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಲಾಯರಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬರು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಸಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಆಸೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗೆ ವಾಪಸು ಬಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜವಾಬು ಬಂತು. ಅವರು ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ನಿರರ್ಥಕವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಆಗಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ನಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮುಖಾಂತರ ಅರ್ಜಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಫಾರಂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗರು ಭರ್ತಿಮಾಡಬಹುದು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋಣ್ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಬೋರ್ಡು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಪ್ರಧಾನ ಸಚಿವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಲೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು; ಅದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಉದ್ಧಾರವಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೋಸ, ಸುಳ್ಳು, ಕಳ್ಳತನ ಮೊದಲಾದವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಜನ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಧೈಯದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಹರಿಜನರ ಕೈರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿರುವವರನ್ನು ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾಗರಿಕರನ್ನೇ ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಈ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ, ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ನಾನಾಗಲ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾಗಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ, ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ವಾದಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ವಾದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಗೊಡವೆಗೆ ನಾನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್‌ನಿವ್ ಪಾಲಿಸಿ ಫಾರೋ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೆಜೋಗ್ರೇಡ್ ಪಾಲಿಸಿ ಫಾರೋ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಂಶಯ ಅದರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಅಳಿಯುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನ್ನ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ 20-25 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ 30-40 ಲಕ್ಷ ಈ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಫೋಗೈಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೊಟ್ಟಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದು ಫೋಗೈಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ಪಾದದಿಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, 1951-52 ರಲ್ಲಿ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 20 ಲಕ್ಷಗಳಂತೆ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅತ್ಯಗತ್ಯಕವಾದ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಆಂಶಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಮಿಲಿಯೇಶನ್ ಎಂಬ ಶೀರೋ ನಾಮ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಕೆಳಗೆ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ನಮೂದಿಸಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ, ನಿರೀತಿಯಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ದಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿ ದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಗ್ರಾಂಟು ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿವೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಪಾದ ಬಂತು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ, ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ತೆರಿಗೆಯೇ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ತೆರಿಗೆಯೇ ಎಂಬ ಮನೋ ಭಾವ ನಾವು ತಾಳಬೇಕು. ಅವರ ಖರ್ಚು ಇಷ್ಟು, ಇವರ ಖರ್ಚು ಅಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನೇ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬೇರೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಯೋಜನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಆದಾಯ, ಮತ್ತು ಸಾಲ—ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು sources ನಿಂದ ಭರತಕ್ಕ ಹಣವೇನಿದೆ ಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರೂ ಸೇರಿ

ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ plan periodನ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಐದು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗತಾನೇ ತಿಳಿಸಿದುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಈ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬರೀ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.

Expenditure on staff employed on the work of amelioration of Scheduled Castes and Tribes	Rs. 2,34,000
--	--------------

Works Outlay

Subvention to build houses, formation of colonies, etc.	17,00,000
Uplift of Scheduled Castes and Tribes including assistance of the Government of India	8,01,500
Adikaranataka Middle School Staff boarding and other charges	1,48,900
Educational advancement and compensation for loss due to concessions to students of aided institutions	21,500
Grants to Harijan hostels	2,29,459
Grants to Depressed Class scholarships	72,495
	32,07,854

ಅಂತೂ ಈ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ವಿಪಾದಾಸ್ಪದವಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ Scheduled Castes Ameliorationಗಾಗಿ 32 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ಜಮೀನು ವಿಚಾರ. ನನಗೆ ಕಚೇರಿ ಯವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ.....

(Sri M. Madiah interrupted.)

Mr. SPEAKER.—Unless the Chief Minister yields I do not like your interrupting.

(Sri M. Madiah wanted to explain.)

Mr. SPEAKER.—No explanation is needed. Please resume your seat, Sri Madiah.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ 1,03,238 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಜಮೀನು

ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 30,279 ಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನು ಇವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಹರಿಜನರಿಗೆ, Scheduled Castes ನಿಮಿಷವರ್ಗದವರಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾತಃ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರಿತು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿಮಿಷವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡರ್ ಆಗಿ, ಅದು ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದೆ. ಅವರು ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಂದಮೇಲೆ ಜಾಗೃತ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸೋಣ.

Industrial loans ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯವೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾಲಗಳ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟುಗಳ ಸೌಲಭ್ಯವೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೂ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರ ಮನೆಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಕಡೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತು. ಈಗ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನೆಲವಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಹರಿಹರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬನ್ನಿಕೋಡಿ—ಈ ಎರಡು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಸಹಾಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈ ದಿನವೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು, ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೋ, ವಹಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಿಮಿಷವರ್ಗದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅರೆಲ್ಲಾ ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾನಿವಾರಣಾ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಯಲು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ, mundane matters ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಆದರೆ, ಇವರು ಹರಿಜನರು, ಇವರು ಸರ್ವಜನ ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂಬ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಉಭಯತ್ರರೂ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಮಷ್ಟಿದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬಂದು ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು Directive Principles ಪ್ರಕಾರ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅರ್ಚಕರನ್ನಲ್ಲ ಹೀಗಿದೆ:

“The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and in particular of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲಿರುವ “weaker section of the people” ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬರೀ “Scheduled Castes and Tribes” ಎಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ 46 ನೆಯ ಅರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಒಂದು ವಾದ, ಅಷ್ಟೇ.

45 ನೆಯ ಅರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ:

“45. The State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years.”

ಇದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಜನರು ಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವಾದರೂ ಸಹ ಈ Directive Principles ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರರು.

“44. The State shall endeavour to secure for the citizens a uniform civil code throughout the territory of India.”

43. The State shall endeavour to secure, by suitable legislation or economic organisation or in any

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

other way, to all workers, agricultural, industrial or otherwise, work, a living wage, conditions of work ensuring a decent standard of life and full enjoyment of leisure and social and cultural opportunities and, in particular, the State shall endeavour to promote cottage industries on an individual or co-operative basis in rural areas."

There are some more articles and I need not read them. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ 7-8 ಅರ್ಟಿಕಲ್ಸ್ ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೇನೋ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪ ತಕ್ಕದ್ದೇ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ತಿಳಿಸಿರುವ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ವನ್ನು ದೇಶದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರು ನಹ ಭಾರತೀಯರು. ಅವರು ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಮಾಡಿರುವುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದ ಭರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮಗ್ಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದಾದರೂ ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ಒಂದೇ

2-30 P.M.

ಜನಾಂಗದ, ಒಂದು ವರ್ಗದ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಆಳಿಯಬೇಕು.

Sri M. MADIAH.—I rise to a point of order, Sir. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಬಾಕಿಯವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ personal charges ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. As a matter of fact, I said all others also. I have been always saying the same thing about all sections. So, it will be something like a personal charge, though unintentional. But it is liable to be misunderstood. I request the Chair that such personal charges may not be made; of course, it may be unintentional.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, the Chair has not made any allegations.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬರುವವರೆಗೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸು ನಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಉಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಏನು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮೊತ್ತ ಬರ್ಚಾಗಬೇಕು, ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Madras).—Is ruling reserved on the point of order raised by Sri Madiah.

Mr. SPEAKER.—I do not think it is a point of order. He wanted to explain himself and he has done it, using the word 'point of order', That is all.

Sri M. MADIAH.—I seek leave to withdraw the cut motion, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Sri Palaniyappan is not here. Sri Sreenivas Iyengar has four cut motions. Mr. Mulka Govinda Reddy's cut motion No. 19 is almost the same in substance. You may leave that cut motion which contains the same subject matter and of the remaining three, select one and move it.

Travelling Allowance, Contingency and other charges provided for Ministers.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T. Narasipur).—I move cut motion No. 5, Sir, which reads as follows:

"That the Demand under the head 25 General Administration (except B. C. & F.) for Rs. 44,91,150 be reduced by Rs. 100 (in order to raise a discussion on the subject of provision of travelling allowance for Ministers, contingency and other charges)."

and leave the rest as suggested by the Chair.

Sir, a provision has been made in the Budget of 1954-55 for the following items in page 68. For the provision under the head 'contingencies' no details are available. For other charges, details have been given. It is specifically mentioned that the expenditure for motor cars and garages and some other expenditure also which might be necessary to be incurred. Sir, in the year 1950-51 under the head T. A. there was a provision of Rs. 49,000; subsequent to that year, the T. A. has been bifurcated as T. A. fixed and T. A. in general. Year by year, under this head, the allotment has increased. In 1952-53, it is Rs. 50,827; and in 1954-55 the allotment is Rs. 58,000. So, it can be seen Sir, that the allotment from the year 1950-51 has increased up to 1954-55. Similarly under the head 'contingencies' the allotment year by year has increased. In 1950-51 it was Rs. 25,000, while in 1954-55, it has come to Rs. 41,926. No doubt under 'other charges' provision has been very much reduced compared to 1950-51. Sir, my object in moving this cut motion is this. Tours of Ministers are very essential. I do not say that they are unnecessary. Greater contact with the people and electorate has to be kept up. But I submit, Sir, that the tours of Hon'ble Ministers should be on a planned basis and when they programme for tours, the electorate must have an opportunity to meet them and discuss subjects with them. Unfortunately in practice, most of the programmes contain a number of items and cover about 200 to 300 miles of road journey in a day. If provision is made under the Budget for tours to the extent of nearly Rs. 58,000 including fixed T. A., then the people must have an opportunity of contacting the Ministers. No doubt, I have had many times that opportunity and I have always met Hon'ble Ministers on tours and they have always been intimating their programmes to the Members whenever they visit places in my taluk. I am not complaining on my account. What I am suggesting to Government is this. When they go out on tours, they must so plan their

work as to have with them papers relating to subjects that are pending; and when they meet the people of the place, they should try to understand the dispute so that they can quickly dispose of the subject. If the tours do not serve that purpose, I believe tours would be unnecessary.

Sir, programming to tour three or four hundred miles a day, presiding at several functions, serves very little purpose. It serves no doubt some purpose. But the Hon'ble Ministers must have more number of days at their disposal for tours and it must be on a planned basis. Last year, for an interpellation, I was furnished information that most of the Ministers had toured certain districts in the same month. Well, Sir, constant tours by all Hon'ble Ministers in the same district in the same month not only dislocates the work, but it is very difficult also for the people to meet them and get their problems solved. For that purpose, I have just raised this issue.

So far as 'Contingencies' are concerned, I think greater details should be given about this item. You can easily classify the several heads under which the amounts are spent; provision for furniture, etc., no doubt are included in this head 'contingencies'. In this connection, I may submit, Sir, that the Accountant-General has observed as follows in his Audit Report on the Appropriation Accounts of 1950-51.

"The provision of a free fully furnished residence is also included in the Mysore Ministers' Salaries and Allowances Act of 1952. But no scale of furniture for the residence of the Ministers has so far been fixed by the Government. It is noticed that articles have been purchased at an approximate cost of Rs. 42,000 as detailed below and supplied to these residences :

Furniture including carpets ...	33,297
Curtains ...	1,886
Radio Sets, Clock, etc. ...	4,063
Cooking Utensils ...	1,878
Crockery ...	1,153
	<u>42,277</u>

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is for nine Ministers.

Sri S. SRINIVASAIYENGAR.—It is no doubt true that the furniture and other things were in connection with the nine Ministers. I am not accusing anyone, nor am I charging the present Government on that account. What I am placing before the House is that whenever such provisions involving Rs. 40,000 or 50,000 are made it is very necessary that you should provide us with details. The Ministers Salaries Act must have certain limitations as suggested by the Accountant-General with regard to furniture and some of these items of expenditure must be definitely limited according to some provision of law. There is no use in simply having large amounts at your disposal and being exposed to criticism. It is in the light of the observation of the Accountant-General, Sir, I have placed my views before you.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

* **Sri K. HANUMANTHAIYA.**—Sir, the very thoughts that were passing in my mind for several months have been expressed very eloquently by my Hon'ble friend. I have no disagreement with him on this subject. The real trouble is, not that we want to go on tours or in a haphazard fashion. But when we are often busy and when we cannot go to any place, requests come for presiding over this function or that function in moffusil. Many a time, I will tell you with all sincerity, we have to accept invitation with tear in our eyes because we ourselves are inconvenienced. Many a time when we are ill and we cannot afford to go out of station, personal invitations come. I do not want to be so vain as to invite them. But invitations come and it is these personal invitations that have been responsible for this kind of tours; and I wrote two or three letters during the course of two years to my colleagues to arrange tours on a planned basis so that some real work may be done when we go to places. Unfortunately, we have not been able

to keep up to these instructions including myself, the man who gave these instructions. For example, during the session of the Assembly, I do not want to go anywhere because I must have time for study. But invitations come with such kindness and affection, and as a matter of duty it has become impossible for us to say 'no'. This is the penalty of the office got under democracy!!

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Penalty of love!

Sri K. HANUMANTHAIYA.—When we go on tour, there is another difficulty.

We will be surrounded by so many people that we will be hardly in a position to listen to any particular person, and a hundred applications will be given. These are some of the difficulties that are experienced by us. That is why to know the real grievances of a particular village or a particular town, we have now begun paying surprise visits. Some of these surprise visits appear in the papers and some do not because I do not want any publicity. For the last six or seven months, almost every week I would go to a village and meet the people and talk to them and rectify the difficulties on the spot. I concede and I realise that it is our duty to apply ourselves to the problems of the people when we go to their places instead of merely being submerged in receptions and garlands. So far as this Ministry is concerned Sir, hereafter we want to avoid as much touring as possible for merely ceremonial purposes and when we undertake tour we want to dispose of pending papers in that locality, hear the people and hold officers' meeting for the purposes of co-ordination. These are the things that are in our minds and we hope with the co-operation of all good intentioned invitees we would be able to do some such thing in times to come.

Regarding the contingency, Sir, the contingency is merely water charges, electric charges and things like that. There are now six Ministers. We have to pay water charges and lighting charges and such other charges as would be paid by other people. Therefore, if you break up this Rs. 40,000 into six,

for the residents of six Ministers, it does not amount to much.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I seek leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Necessity to include all Deputy and Assistant Commissioners in I. A. S. list.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:—

“25 ಸಾಮಾನ್ಯಾಡಳಿತ (ಬಿ. ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಫ್. ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವ 44,91,150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮಾಂಡ್ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, (ಎಲ್ಲ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ).”

ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೆ, ಈಗ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ನದಸ್ಯರು. ಆದರೆ ನಾವು ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಭಾನಾಯಕರು ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರಬಹುದು, ನಮಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಪರ್ಸನಾಲಿಟಿ ನೋಡಿ, ರಣಧೀರರು, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ. ಈ ರೀತಿ ಭೇದಮಾಡಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಬಾಕಿಯವರು ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರಿಗೆ ಧಾರೆಂಜ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಒಂದು ಕಳುವಾದರೆ...

Mr. SPEAKER.—Your cut motion deals with only I. A. S.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರು ವ್ಯಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ನಮಗೆ 1,800 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಭೇದ ಮಾಡಬೇಕು? ಐ. ಎ. ಎಸ್. ನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಕೊಡ

ದಿರುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರೇಡ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಹುದ್ದೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಭೇದಮಾಡಬಾರದು. 3 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇದೆಯೆಂದು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿದರೆ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಗಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಎಂದು ಭೇದಮಾಡಿ ಅವಳಿಜವಳಿ ಮಕ್ಕಳಂತಿರುವವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾಳೆಯೇ ಬರೆದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮಮಾಡಿ, ಇಬ್ಬದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನವಚೈತನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಜಾಗೃತ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ 35 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿದೆ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ಇದೇ ರೀತಿ ಅಠಾರಾ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರೂ ಸಹ 35 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—I do not allow you to refer to that.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಐ. ಎ. ಎಸ್., ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರು ಅವರ ದರ್ಜೆಯವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. 35 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪೋಲೀಸು ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್, ನಾನ್ ಜೆಜೆಡ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಇವರಿಗಿಂತ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯ್ಡುರವರ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೌಕರರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸುಖೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಬಂದು ‘ನಾವೇ ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿಗಳು,